

mofil typ med *Thymus serpyllum* och *Fassione montana* som färgrika karaktärsväxter. Under insektsjakten på denna mark varseblev jag en tydligen dräktig ♀-ödlå av påfallande storlek, vilken utan svårighet infågades och befanns vara en sandödlå. Sedan detta konstaterats, släpptes djuret på samma plats, där det fångats.

För de unga zoologer, som tilläventyrs hava tillfälle att taga sig an denna sak, må här påpekas, att det vore av stort intresse att undersöka, huruvida icke sandödlån alljämt förekommer flerstädes just på de stora, markerade sandavlagringarna vid Storbolmens forna strandlinjer. Framför allt borde man kunna vänta sig, att den kunde finnas kvar på det inom Torskinge socken belägna »Slättö-sand», vars bildningshistoria och vegetation, sådan denna tedde sig vid sekelskiftet, jag berört i en liten artikel i en av denna tidskrifts första årgångar, 1906.

Edvard Wibeck.

Sen förekomst av svarta råttan (*Rattus rattus* L.) i Småland.

I denna tidskrifts häfte n:r 3 för innevarande år har folkskollärare G. A. BRODÉN meddelat några upplysningar rörande den svarta råttans förekomst inom Halland och Västergötland.

Det synes mig vara av intresse att i anslutning härtill fästa uppmärksamheten på, att den också i relativt sen tid förekommit — ja, möjligtvis ännu förekommer — i den del av Småland, som just gränsar intill Halland och Västergötland, nämligen i Västbo härad av Jönköpings län.

I Kållerstads socken, en annexförsamling till Åhs, ligger ungefär 1 mil rakt i väster från sjön Bolmens nordända gården Stengårdshult, ett litet f. d. kronoboställe, som först för omkring 30 år sedan övergick i privat ägo. Gården i fråga är undertecknads födelse- och barndomshem; såväl mina föräldrar som jag själv voro bosatta där till hösten 1895.

Livligt intresserade, som jag och mina bröder under pojåkåren voro för alla slags djur, ävensom för jakt och fångstmetoder i alla dess former, ägnade vi en hel del uppmärksamhet också åt råttorna i den gamla gården, framförallt i mangårdsbyggnaden, som var av trä, sannolikt uppförd något före mitten av 1800-talet.

Under det att den stora bruna råttan (*Rattus decumanus* PALL.) redan då installerat sig i samtliga uthusbyggnaderna, förekommo i mangårdsbyggnaden endast de tvenne äldre svenska arterna, den lilla husmusen (*Mus musculus* L.) samt svarta råttan (*Rattus rattus* L.). Svartråttorna hade företrädesvis sitt tillhåll dels i den till förvaring av potatis och rotfrukter använda källaren under huset, dels i dettas övre våning, där å ömse sidor om en öppen vind stora garderobsrum funnos i byggnadens alla fyra hörn. Ett av dessa hörnrum tjänstgjorde sedan gammalt som s. k. handkammare, d. v. s. förvaringsrum för mjöl, saltat fläsk m. fl. matvaror, av vilka förr i tiden förhållandevis betydliga förråd ju måste finnas i varje avsides beläget lantushåll. Det lider intet tvivel om, att råttorna rörde